

عنوان مقاله:

مقایسه دو روش رهاسازی تخم بال توری سبز [Chrysoperla carnea (Steph)] علیه شته سبز جالیز (Aphis gossypii Glov) در شرایط گلخانه

محل انتشار:

فصلنامه علوم آب و خاک، دوره 7، شماره 2 (سال: 1382)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

زهرا رفیعی کرهرودی
بیژن حاتمی

خلاصه مقاله:

بال توری سبز [Chrysoperla carnea Steph] از دشمنان طبیعی مهم شته ها، به ویژه شته سبز جالیز (Aphis gossypii Glov) است. در این پژوهش دو آزمایش رهاسازی تخم بال توری روی گیاه خیار در قفس هایی به ابعاد ۷۰*۷۰*۴۰ سانتی متر و در گلخانه انجام شد. در آزمایش اول، رهاسازی تخم با روش کرایزوبگ (کیسه های توری مخصوص با ۳۶۰ سوراخ در هر ۲۱۵ سانتی متر مربع، ۸ سانتی متر عرض و ۱۲ سانتی متر طول) در هفت تیمار شامل نسبت های ۱:۱، ۱:۱.۵، ۱:۱.۵ و ۱:۲۰ (شکار: شکارگر)، و تیمارهای شاهد دارای گیاهانی با کیسه خالی و بدون آن صورت گرفت. این آزمایش یک بار در بهار و یک بار در پاییز انجام شد. در آزمایش دوم، بهترین نسبت های رهاسازی تخم در کنترل شته جالیز با دو روش کرایزوبگ و رهاسازی تخم به صورت مخلوط با خاک اره به عنوان ماده همراه آن مقایسه شد. رهاسازی تعیین شده در هر دو روش شامل نسبت های ۱:۱ و ۱:۵ (شکار: شکارگر) بود. تیمارهای شاهد در دو روش به ترتیب عبارت از کیسه خالی و خاک اره بودند. نتایج آزمایش اول نشان داد که نسبت های رهاسازی ۱:۱ و ۱:۵ در پاییز بدون اختلاف معنی دار، ولی در بهار دارای اختلاف معنی دار بودند. این اختلاف احتمالا ناشی از تفاوت درجه حرارت بود. هم چنین، اثر متقابل تیمار و فصل نشان داد که بین نسبت های ۱:۵ و ۱:۱ در بهار و پاییز اختلاف معنی دار وجود ندارد. در آزمایش دوم نیز نسبت های رهاسازی ۱:۱ و ۱:۵ در روش خاک اره با یکدیگر، و با نسبت ۱:۱ در روش کرایزوبگ هیچ گونه اختلاف معنی دار نداشتند، در حالی که نسبت رهاسازی ۱:۵ کرایزوبگ با ۱:۱ در هر دو روش اختلاف معنی دار نشان داد. در عین حال، رهاسازی تخم در روش خاک اره با نکرزه شدن برگ های خیار همراه بود.

کلمات کلیدی:

Biological control, Method of release, روش رهاسازی، بال توری سبز، شته سبز جالیز، مبارزه بیولوژیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1205267>

